

hvorvidt der, foruden de i Lovforslaget optagne, ikke endnu maatte være flere Afgifter af beslægtet Natur, som det kunde være hensigtsmæssigt ved samme Leilighed og paa lignende Maade at indbringe, men, skøndt vi ikke ville benægte, at dette muligt kan være Tilfældet, saa troe vi dog, at, ligesom her i al Fald er medtaget alt Væsentligt af det, hvorom der i denne Henseende kunde blive Spørgsmaal, saaledes vilde man ved Forsøg paa strax at gaae videre i denne Retning støde paa Vanskeligheder, der kun kunde fjernes ved saadanne samtidige tilsvarende Reforme i flere andre Retninger af Statsstyrelsen, om hvis Hensigtsmæssighed og Betimelighed der vilde kunne reises grundet Tvivl, og som i alt Fald vilde kræve Undersøgelser og Forberedelser, som det har ligget udenfor Udvalgets Opgave at anfille.

Da vi billige den i Udkastets § 4 indeholdte Udtalelse om, at den siden 1823 stedfundne Eftergivelse af Landskatten fremdeles skal vedblive, men denne Bestemmelse ikke passende vil finde sin Plads i de efterfølgende Paragrapher ifølge den Affattning af samme, som vi skulle tillade os at foreslaae, troe vi det rettest i Slutningen af § 1 at optage en dertil stigtende Bestemmelse, saaledes affattet: „Ligeledes bortfalder aldeles den Deel af Landskatten, som er midlertidigt eftergivet ved Frd. af 10de Januar 1823 og senere Anordninger“.

ad § 2.

Denne Paragraph vilde ifølge det Foresaaende blot komme til at indeholde en Udtalelse om, at der til Erstatning af de ved § 1 ophævede Afgifter skal udskrives en nye Skat, som vi foreslaae at benævne med det fra de tidligere Forhold hentede Navn af Ligningskat, og Udvalgets Fleertal troer, at Paragraphen passende kunde affattes saaledes:

„Istedetfor de ved § 1 ophævede Skatter og Bidrag, bliver, under Navn af Ligningskat, at udskrive en Skat, som fordeles paa den i de følgende Paragrapher bestemte Maade.“

I Genhold til hvad der ovenfor er bemærket, foreslaaer jeg, Bregendahl, subsidiairt at der efter „Bidrag“ tilføies „saavel som

til at bestride Udgifterne ved de aarlige Rigsdage“. Jeg, L. Hansen, tiltræder dette Forslag, som mit principale med Tilføining, at Ordene „under Navn af Ligningskat“ udgaae. Forøvrigt tillader jeg mig at indstille, at Lovudkastets § 3 maa blive vedtagen som § 2, hvorefter den ovenførte Paragraph da vilde finde sin Plads som § 3. Paa en Tid, som den nærværende, da Staten maa gjøre betydelige Laan og paalægge sig selv en ny Krigsskat, for derved at bestride Udgifterne ved Krigen, forekommer det mig aldeles usandsynligt, at Finansministeren, naar det sidste Laan saavel som Krigsskatten har det bestemte Bemed alene at anvendes til Landets Forsvar, skulde kunne gjøre Udveie til Omkostningerne ved de aarlige Rigsdage uden Repartition.

ad §§ 3, 4.

Da Lovudkastets Tanke at opstille en ny Skattnorm og den dermed i Forbindelse staaende Sammendragning af den nye Skat med Landskatten væsentlig er udtrykt i § 4, sammenholdt med Udkastets foregaaende §§ 2 og 3, maa den Affattning, som §§ 3 og 4 have i Udkastet, ogsaa undergaae væsentlige Forandringer, naar denne Hovedtanke forkastes. Da de ovennævnte Paragrapher imidlertid staae i den nøieste Forbindelse med hinanden, maa det være os tilladt her at sammenfatte de Bemærkninger, som angaae dem i Forening, hvorved det dog ikke kan undgaaes at berøre det i § 9 af Udkastet omhandlede Forhold.

Naar man nemlig gaaer ud fra den ovenfor udviklede Anskuelse, at indskrænke den nye Ligningskat til et vist bestemt Beløb, da frembyder sig først Spørgsmaalet om, hvilket dette da skal være. I denne Henseende finde vi intet Væsentligt at erindre imod, at man bliver staaende ved den i Lovforslagets Motiver S. 11 anførte Sum af 575,000 Rbd.; thi skøndt det ikke er undgaaet vor Opmærksomhed, at flere af de enkelte Summer ikke netop svare til Gjennemsnitsindtægten i de foresaaende Aar, saa turde Afviselserne dog være tilstrækkelig begrundede ved de i Lovudkastets Motiver anførte Omstændigheder.

Hvad angaaer Maaden; hvorpaa denne Sum skulde tilveiebringes, da bør man